

— Κύριε Provost. εἶπεν, ἠκολούθησα τὴν συμβουλὴν σας· ἰδού, πωλῶ μπουκέτα· θέλετε νὰ ἀγοράσητε;

Σκέψις καταναλωτοῦ:

Ὁ νόμος πρέπει νὰ καταδικάζῃ τοὺς ἐμπόρους, οἱ ὅποιοι συλλαμβάνονται πωλοῦντες νεοθευμένα ἢ ἐπιβλαβῆ προϊόντα, νὰ καταναλίσκουν αὐτοὶ οἱ ἴδιοι τὸ τοιοῦτον ἐμπόρευμά των.

Ὅσάκις ἀπαντῶ ἀνθρώπων ἔχοντα θερμὸν τὸ αἶσθημα τῆς εὐγνωμοσύνης, συλλογίζομαι ὅτι ὁ ἀνθρώπος αὐτὸς θὰ ἦτο ὁμοίως ἐλευθέριος ἐάν τυχόν ἦτο πλούσιος.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Τὸν ὀκνηρὸν δὲν δύναμαι νὰ συγκαταριθμήσω μετὰ τῶν ζώντων· εἶνε νεκρὸς, τὸν ὁποῖον μόνον δὲν δύναμαι νὰ θάψω.

Τὸ μῖτος ὄπερ τρέφομεν κατὰ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν βλάπτει ὀλιγώτερον τὴν εὐτυχίαν αὐτῶν ἢ τὴν ἡμετέραν.

Ἡ φιλοσοφία κατισχύει εὐλόγως τῶν παρελθουσῶν ἢ μελλουσῶν θλίψεων· αἱ παρούσαι ὅμοιαι θλίψεις κατισχύουσι τῆς φιλοσοφίας.

Ὁ μωρὸς ὑποστηρίζει μίαν πλάνην μετὰ τῆς πεποιθήσεως ἀνθρώπου οὐδόλως ἀπατωμένου· ἐξ ἐναντίας ὁ σοφὸς ὑποστηρίζει μίαν ἀλήθειαν μετὰ τῆς προσοχῆς ἀνθρώπου δυναμένου καὶ νὰ ἀπατηθῇ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἐν τῇ «Νέᾳ Ἐφημερίδι» ἀναγινώσκομεν ἅ ἔν τῷ χωρίῳ Σιστόβης τῆς ἐπαρχίας Καλαμῶν, τοῦ ὄρεινου δήμου Ἀλαγωνίας, ἀπεβίωσεν ἡ Πατρία χήρα Παραγιώτου Κωνσταντακάκη, διανούσα τὸ 127^{ον} ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτῆς. Ἡ μακαρίτι Πανώρα καθ' ὄλον τὸ μακρὸν τοῦτο διάστημα τοῦ βίου αὐτῆς διετήρησε σώας τὰς φρένας, ἀκεραίας τὰς σωματικὰς δυνάμεις καὶ πληρестаτὰς τὰς αἰσθήσεις, πλὴν τῆς ἐπ' ἐσχάτων μειωθεῖσας κατ' ἐλάχιστον ἀκοῆς. Λίαν δὲ περίεργον φεινόμενον ἐν τῷ βίῳ τῆς μνησθείσης Πανώρας ὑπῆρξεν, ὅτι καθ' ὄλον τὸ διάστημα τῶν 127^{ων} τούτων ἐτῶν οὐδέποτε ἠσθένησε σπουδαίως αὐτῇ· ἀλλὰ πρὸ τοῦ θανάτου αὐτῆς, δύο περίπου μῆνας, ἤρξατο ἀδιαθετοῦσα, ὅτε μὲν κατακλινομένη ἐν τῇ στρωμνῇ αὐτῆς καὶ ἐπὶ τριήμερον μένουσα ἄσιτος, ὑποκύπτουσα εἰς ὕπνον διὰ λειψιματικόν, ὅτε δὲ ἐγρηγοροῦσα ἀνεγείρεται τῆς κλίνης, ἀναλαμβάνουσα τὰς δυνάμεις αὐτῆς· τοῦτο συνέβαινε κατὰ τὸ διάστημα τῶν ὡς εἰ-

ρηται δύο μηνῶν, ἕως οὗ τὴν 14 παρελθόντος μηνὸς αὐγούστου, ἔχουσα παρὰ τὴν κλίνην αὐτῆς λόχον ὀλοκλήρον, οὕτως εἶπεν, ἐκ τεσσάρων γενεῶν ἐγγόνων, ἐκοιμήθη τὴν αἰώνιον ὕπνον, ὀμιλοῦσα καὶ εὐχόμενη τοῖς ἀπογόνους τῆς τὰ βέλτιστα· Ἐξήσαν, ὡς ἐρρέθη, ποσαῦτα ἐτη διδοῦσα τοσοῦτους ἐγγόνους, ἀλλὰ καὶ πολλὰ ἔκλαυσε κατὰ τὸν μακρὸν αὐτῆς βίον, καὶ μῦθα ταῦτα διασώσασα μέχρι τέλους, ὡς προεῖρηται, τὰς φρένας σώας, τὰς δυνάμεις ἀκεραίας καὶ τὰς αἰσθήσεις πλήρεις, δὲν ἔπαυσε νὰ ἐργάζεται καὶ μάλιστα κατὰ τὰ ταῖς ὄρειναῖς χωρικοῖς εἰθισμένα. Ἐργαπτε μὴ ἔχουσα ἐπὶ τούτῳ ἀνάγκην οὐδεμιᾶς βοηθείας· ἠεροῦσα τῆς θείας λειτουργίας σχεδὸν καθ' ὅλας τοῦ ἔτους τὰς κυριακάς καὶ τὰς σημαντικὰς ἐορτάς, μεταβαίνουσα ἀνευ βοηθήματος διὰ τῶν λίαν ἀνωμάλων δὲ τῶν χωρίου εἰς τὸν πολὺ ἀπὸ τῆς οἰκίας τῆς ἀπέχοντα ἐνορικὸν ναόν. Τέλος πάντων ἡ ὑπεριώνης αὐτῆ ὀρεινὴ δέσποινα, γεννηθεῖσα τὸ ἔτος 1755, ἔγνω τὰ τῆς τοῦ 1769 ἐπαναστάσεως, οὕτα δεκατετραετίς, τὰ δὲ τῆς τοῦ 1821 ἐξηνοντάπενταετης. Ἐν ἐν τούτοις αὐτῇ κατεῖχε τὴν τέχνην τοῦ γράφειν καὶ τὴν ἀπαιτουμένην ἱκανότητα τοῦ ἱστοριογραφεῖν, ὁποίας δὲν ἠθέλομεν ἔχει ἱστορικὰς εἰδήσεις περὶ τῶν συμφορῶν, ἃς κατὰ τὰς δύο ταύτας ἐπαναστάσεις ὑπέστησαν οἱ πατέρες ἡμῶν πρὸς ἀποκατάστασιν ἐν ἐλευθερίᾳ τῆς πατρίδος, τὴν ὁποίαν διαρπάξουν σήμερον καὶ ἐκμεταλλεύονται μικροὶ πολιτικοὶ!

Σπάνιον παράδειγμα πολυγονίας ἀναγράφουσιν ἡμῖν ἐκ Κερκυρας. Κατ' αὐτὰς ἀπεβίωσεν αὐτόθι, ἐν χωρίῳ Κυνοπιάστεις τῆς ἐπαρχίας Μέσης, ὁ κτηματίας Χρ. Πουλημένος. Οὗτος ἔσχε 19 υἱοὺς, ὧν τοὺς πλείστους εἶδε νυμφευμένους, ἀποκτήσας τέκνα τέκνων μέχρι τρίτης καὶ τετάρτης γενεᾶς. Γονιμώτατοι ὑπῆρξαν καὶ οἱ υἱοὶ του, εἰς ὧν ἀπέστησεν 96 ἐγγόνους. Ἐσχε δὲ καὶ δισεγγόνους, ὧν ὁ μεγαλύτερος ἔχει ἡλικίαν 15 ἐτῶν. Μὴ συμπεριλαμβανόμενον τῶν νυμφῶν του, οἱ εἰς αὐτοῦ παρελθόντες καὶ εἰς τὴν γενεάν αὐτοῦ ἀνήκοντες ὑπερβαίνουσι τοὺς ἑκατὸν πενήκοντα οὐ μόνον δὲ αὐτὸς δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ γνωρίζῃ πάντας τοὺς ἀπογόνους του, ἀλλὰ καὶ τῶν υἱῶν τοῦ τινες ἠγνόουν ποίους καὶ πόσους εἶχον συγγενεῖς. Ὀλίγας ἡμέρας πρὸ τοῦ θανάτου του ἔπαιζε παρὰ τὴν ἐλαίαν τῆς ἀγορᾶς τοῦ χωρίου μετὰ 20 περίπου παιδιῶν ἐγγόνων καὶ δισεγγόνων του, περικυκλούμενον αὐτῶν. Μία ἐγγονὴ δὲ τοῦ Χρ. Πουλημένου ὑπῆρξε τροφὸς τοῦ βασιλοῦ παιδὸς Γεωργίου. Ἦν δὲ ὁ τελευταῖος τύπος ἀρετῆς καὶ θεοσκευτικῆς προσηλώσεως. Τὴν κηδεῖαν του παρεκολούθησεν ἐν λύπῃ ὄλον τὸ χωρίον καὶ πολλοὶ τῆς πόλεως, ἐπὶ τούτῳ προσελθόντες.

Εἰς ΑΝΑΦΟΡΗΣ.